

Ministerie van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 1a
2513 AA 's-GRAVENHAGE

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Anna van Hannoverstraat 4
Telefoon (070) 333 44 44
Telefax (070) 333 40 33

Uw brief

Ons kenmerk

SV/R&S/03/28817

Onderwerp

evaluatie experimenten WW

Datum

3 juli 2003

Met de Wet experimenten WW (Stb. 1999, 307) is de mogelijkheid geschapen om bij wijze van experiment tijdelijk af te wijken van bepalingen in de Werkloosheidswet (WW).

Dit heeft geresulteerd in:

- het groot experiment WW; sluitende aanpak WW (art. 130 WW)
- de kleine WW-experimenten (art. 130a t/m c WW)

./ De wet verplicht (artikel 130d, eerste lid, WW) om vóór de beëindiging van het experiment sluitende aanpak een verslag aan de Staten-Generaal te zenden over de doeltreffendheid en de effecten van het experiment, alsmede een standpunt in te nemen inzake de voortzetting van de regeling. Het experiment sluitende aanpak WW kent een doorlooptijd van vier jaar. Het experiment zal in september a.s. van rechtswege eindigen.

Indien een experiment voortijdig wordt beëindigd dient, op grond van artikel 130d, tweede lid, WW, uiterlijk twee maanden na de beëindiging van dat experiment een verslag over de doeltreffendheid en effecten ervan alsmede een standpunt inzake de voortzetting van de desbetreffende regeling aan de Staten-Generaal te worden gezonden.

./ Met betrekking tot de kleine experimenten is medio 2001 begonnen met een tussentijdse evaluatie. Omdat in 2002 bleek dat het gebruik van de experimenten ver achterbleef bij de verwachtingen, is besloten het einde van de experimenten niet af te wachten maar van de tussentijdse evaluatie een definitieve eindevaluatie te maken om hierop conclusies te kunnen baseren over het wel of niet doorgaan met de experimenten.

Met deze brief bied ik u de genoemde onderzoeken aan en meld ik de beleidsvoornemens die op grond van deze onderzoeken worden getroffen.

Experimenten die geen bijdrage leveren aan het verkorten van de werkloosheidsduur zullen niet worden verlengd. De moeilijke conjuncturele fase waarin de arbeidsmarkt verkeert is een reden om zorgvuldig met alle denkbare instrumenten om te gaan. Toch meen ik dat de werkloosheid, die thans in een zo'n zorgelijk hoog tempo oploopt, ons niet moet weerhouden van de juiste keuzen. Het bestrijden van de hoge werkloosheid zal immers een efficiënte benutting vergen van de beschikbare schaarse middelen en menskracht. Tijdrovende regelingen die nauwelijks bestaansrecht hebben doen afbreuk aan dit streven naar efficiency.

De sluitende aanpak WW wordt gehandhaafd. In het streven naar vereenvoudiging en deregulering wordt de sluitende aanpak niet opgenomen in de Werkloosheidswet, maar worden afspraken over de sluitende aanpak neergelegd in het jaarplan UWV.

Met betrekking tot de kleine experimenten WW zal het experiment proefplaatsing structureel opgenomen worden in de Werkloosheidswet. Dit instrument kan uitgroeien tot een waardevolle schakel in een reïntegratietraject. Door middel van een proefplaatsing kunnen een werkzoekende en een werkgever samen een goede afweging maken of de werkzoekende de geschikte persoon is op de arbeidsplaats voordat tot een definitieve plaatsing wordt overgegaan. Door de marktwerking op de reïntegratiemarkt en de financiering op basis van resultaat zal er de komende tijd een verschuiving plaatsvinden van de inzet van reïntegratie-instrumenten naar adequate bemiddeling en plaatsing en vervolgens goede begeleiding. Het instrument proefplaatsing kan daarbij een effectief en efficiënt middel zijn.

Het experiment preventieve inzet voor met ontslag bedreigde werknemers wordt voor twee jaar verlengd per 1 juli jongstleden. RWI heeft gepleit voor verlenging van het experiment in verband met de moeilijke conjuncturele situatie op de arbeidsmarkt. Het experiment is in augustus 2000 van start gegaan. De beperkte resultaten tot nu toe kunnen betrekking hebben op een florerende arbeidsmarkt. Voortzetting van dit experiment juist ten tijde van een tegenvallende conjunctuur kan duidelijkheid bieden over de waarde van dit experiment.

De verlenging wordt geregeld via een Algemene Maatregel van Bestuur, waarbij de verlenging van het experiment met terugwerkende kracht zal plaatsvinden. Het UWV zal voor het moment van publicatie van deze AMvB doorgaan met het uitvoeren van het experiment. Ik zal de Inspectie Werk en Inkomen hiervan op de hoogte stellen.

In lijn met de evaluatieresultaten worden de overige experimenten niet verlengd. Zij zullen in ieder geval aflopen op het einde van de vierjarige experimenteelperiode die in de meeste gevallen in 2004 verstrijkt, dan wel op het eerdere moment waarop het in de experimenten vastgestelde maximaal aantal deelnemers is bereikt. Er is niet gekozen voor onmiddellijke stopzetting van de experimenten. De opbrengst die hier mee bereikt zou kunnen worden is minimaal als gevolg van het tijdspad voor het in werking laten treden van regelgeving op dit gebied. Indien zich een geschikte gelegenheid voordoet, worden de experimenten alsnog op een eerder tijdstip beëindigd. Ik zal het UWV wel vragen om een terughoudende opstelling inzake het promoten van de experimenten die de komende tijd zullen aflopen.

De experimenten geven aan dat er behoefte is bij de uitvoering aan ruimte voor flexibiliteit en nieuwe mogelijkheden. Deze flexibiliteit in de uitvoering bij het toepassen van reïntegratie-

instrumenten wil ik graag behouden/vergroten want efficiënte reïntegratie moet zo min mogelijk belemmerd worden. Ik zal bezien op welke wijze deze beleidsvrijheid kan blijven of worden vergroot. Daarbij kan gedacht worden aan het in een wet opnemen van een artikel, dat de basis kan vormen voor een experimenteerregeling. Een dergelijk ruime experimenteermogelijkheid heeft staatssecretaris Rutte ook in het, op 12 mei bij uw Kamer ingediende, voorstel van Wet werk en bijstand opgenomen.

Tevens kan worden gedacht aan het, door vermindering van regels, verruimen van discretionaire bevoegdheden van de uitvoering.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(mr A.J. de Geus)

Samenvatting van de evaluatie experiment sluitende aanpak en evaluatie kleine experimenten WW

Evaluatie ‘experiment sluitende aanpak WW’

In dit onderzoek is aan de orde geweest: een evaluatie van de wetgeving en uitvoeringsaspecten rondom het Awf-experiment sluitende aanpak (deel A), de vraag waarom de realisaties achterbleven bij de taakstelling (deel B) en de doeltreffendheid en effectiviteit van het experiment (deel C). Achtereenvolgens worden de belangrijkste bevindingen gepresenteerd.

Deel A: Evaluatie wet- en regelgeving

Uit deel A van de evaluatie kan een aantal conclusies getrokken worden met betrekking tot de wet- en regelgeving en de uitvoering:

1. In de regelgeving zijn gedurende het project verschillende en voor de uitvoering moeilijk hanteerbare definities van de doelgroep van sluitende aanpak gebruikt. Er waren destijds goede redenen om voor die definities te kiezen. De definiëring heeft echter geen bijdrage geleverd aan het realiseren van de beleidsdoelen, noch aan een efficiënte uitvoering.
2. In de beginjaren van het experiment waren er verschillende budgetten beschikbaar voor reïntegratie van WW'ers (prestatiebudget, veegwetbudget, budget sluitende aanpak). Dit kwam een transparante uitvoering niet ten goede.
3. De werkprocessen van de uitvoeringsinstellingen (en later UWV) waren nog onvoldoende ingericht voor een actief reïntegratiebeleid. Er bestonden organisatorische problemen door de aanbestedingsprocedure en de vorming van het UWV (door samenvoeging van de vijf uitvoeringsinstellingen).
4. Gedurende de looptijd van het experiment was de informatievoorziening nog onvoldoende ontwikkeld om adequaat verantwoording af te leggen.
5. Er bestond een frictie tussen het behalen van de doelstelling van sluitende aanpak enerzijds en een effectieve arbeidsbemiddeling tezamen met uitkeringsbesparing anderzijds. Vanuit het ministerie werden taakstellingen opgelegd met aantallen in te zetten trajecten, terwijl het UWV zelf beoordeelde of bepaalde trajecten wel efficiënt waren om in te zetten.

Veel van de gesignaleerde knelpunten zijn nu, in het laatste jaar van het experiment, nagenoeg opgelost. Er worden op dit moment minder verschillende doelgroepen en budgetten gehanteerd en daarmee is de verantwoording vereenvoudigd. Daarnaast zijn de werkprocessen en de informatievoorziening bij het UWV inmiddels verbeterd.

Deel B: Evaluatie sluitendheid

Uit het onderzoek komt naar voren dat het percentage cliënten dat binnen een jaar is uitgestroomd of een traject aangeboden heeft gekregen hoog is: 93%. Dit percentage kan als volgt worden ontleed: binnen de doelgroep sluitende aanpak stroomt 86% binnen een jaar weer uit (al dan niet na het volgen van een traject). 7% is na een jaar nog werkloos, maar volgt een traject. 7% is na een jaar nog werkloos, had een traject aangeboden moeten krijgen, maar heeft dit niet (binnen een jaar) gekregen. Dit betekent concreet dat het UWV, wil het een sluitende aanpak van 100% realiseren, het aantal in te zetten trajecten aanzienlijk moet ophogen.

Het percentage van 93% van de Awf-evaluatie kan niet vergeleken worden met de mate van sluitendheid van 85% (exclusief weigeringen) over 2001, zoals eerder aan de Tweede Kamer en de Europese Commissie is gepresenteerd. Dit laatste cijfer betreft een macro-cijfer (UWV, gemeenten en Arbeidsvoorziening). Daarnaast verschillen de meetperiode en de gebruikte onderzoeksmethode.

Deel C: Effectiviteit en doeltreffendheid

De onderzoekers hebben een model ontwikkeld ten behoeve van de meting van de effectiviteit van reïntegratietrajecten. Het onderzoek vergelijkt de uitkeringsduur van de doelgroep (personen die een traject hebben gekregen) met een controlegroep (personen die geen traject hebben gekregen). Het model meet de duurverkorting van de WW-uitkering als gevolg van een reïntegratietraject. Dit deel van het onderzoek richt zich op de kosteneffectiviteit van de trajecten, dus los van de sociale aspecten van reïntegratie.

Het is de eerste keer dat in het kader van de evaluatie van het sluitende aanpakbeleid een evaluatie plaatsvindt waarin specifiek op netto-effectiviteit wordt ingegaan. De analyse is daarom te beschouwen als experimenteel. De technieken zoals die toegepast worden, zijn nog in ontwikkeling en worden verder verfijnd. Daarom is het moeilijk de waargenomen effecten al in absolute termen te duiden. Ook omdat er in Nederland relatief weinig vergelijkingsmateriaal en ervaring met dit type analyses is. Wel is het mogelijk richtinggevende informatie te ontlenen aan de relatieve uitkomsten van het onderzoek. Daarbij dient bedacht te worden dat het gebruik van cijfermateriaal over een wat langere periode (teruggaand naar 1998) ook impliciet handelt over de beginperiode van de sluitende aanpak, toen eigenlijk pas de eerste stappen op dit terrein werden gezet. Er hebben in de tussenliggende periode vele veranderingen plaatsgevonden, te weten de private verzorging van de reïntegratie op basis van aanbesteding volgens het principe van marktwerking en resultaatsfinanciering.

De belangrijkste conclusies die uit de evaluatie kunnen worden opgemaakt, zijn dat er effectiever en efficiënter met reïntegratiemiddelen moet worden omgegaan om effectiviteit te waarborgen op het gebied van duurverkorting van de werkloosheid en kostenbesparingen op de uitkeringen. Een snelle en korte interventie en een op maat geleverd instrumentarium zijn de meest voor de hand liggende oplossingen. In de aanbestedingsprocedure 2003 zijn daarvoor reeds stappen gezet. De afrekening van reïntegratiebedrijven op basis van volledige resultaatsfinanciering, het invoeren van plaatsingsbonussen voor snelle uitplaatsingen en het beperken van de scholingsactiviteiten bevorderen de effectiviteit en efficiëntie van trajecten. De effectiviteit van voornoemde regelingen, alsmede de totale effectiviteit van reïntegratietrajecten zal de komende tijd onderzocht worden. UWV en TNO zijn reeds gestart met onderzoek op dit terrein.

Conclusie en beleidsvoornemens

Het experiment sluitende aanpak WW betekende voor de voorgangers van het UWV dat zij een professionaliseringsslag moesten maken ten aanzien van het beleid 'werk boven uitkering'. Door deze organisatorische problematiek kende het experiment geen vliegende start. Dit heeft er mede toe geleid dat de inkoop van en de informatievoorziening over reïntegratie één van de eerste taken van het UWV zijn die collectief zijn georganiseerd.

Bij het reïntegreren van werkzoekenden gaan de kosten voor de baten uit. Dit houdt in dat er eerst geïnvesteerd moest worden in reïntegratietrajecten alvorens de vruchten daarvan geplukt konden

worden in de vorm van minder uitkeringslasten. Om deze reden is de sluitende aanpak naast premiegeld voor een viertal jaren medegefinancierd met een rijksbijdrage. Onderuitputting van de rijksbijdrage is teruggevorderd.

In de beginjaren was er onduidelijkheid over de definitie van de doelgroep en was er een overlap met andere reïntegratiebudgetten. Dit heeft de taakstelling en verantwoording daarover bemoeilijkt.

Inmiddels is de informatievoorziening over reïntegratie, mede dankzij het experiment sluitende aanpak, verbeterd. Het is nu mogelijk de mate van sluitendheid voldoende betrouwbaar te meten en de effecten van reïntegratie te verantwoorden.

Het is nu zaak de mate van sluitendheid te verhogen en de effectiviteit van reïntegratie te verbeteren.

- **Minder regelgeving (deregulering)**

Uit de evaluatie komt naar voren dat de regelgeving onnodig gecompliceerd is. Het zeer gedetailleerd omschrijven van doelgroep, budgetten en verantwoordingsinformatie in wet- en regelgeving werkt eerder verstikkend dan dat het bijdraagt aan het beoogde doel: het voorkomen van langdurige werkloosheid. Ten aanzien van de wet- en regelgeving met betrekking tot de sluitende aanpak worden om deze redenen dereguleringsvoorstellen voorbereid. Eenvoudigere en flexibelere regelgeving in combinatie met reguliere verantwoording zal bijdragen aan een betere effectivering van de beleidsdoelen. Hiervoor wordt de opdracht aan het UWV om een sluitende aanpak te realiseren en daarover verantwoording af te leggen (alsmede de hoogte van de hiervoor beschikbare budgetten) opgenomen in het jaarplan UWV. De mate van sluitendheid wordt een sturingsindicator in het jaarplan. Het UWV zal elk kwartaal verantwoording afleggen over de realisaties (planning en controle-cyclus). Een en ander is in overeenstemming met de afspraken die in de Agenda voor de Toekomst met gemeenten worden gemaakt.

De wettekst inzake het experiment sluitende aanpak (artikel 130 WW) met de bijbehorende AMvB en ministeriële regelingen kunnen hierdoor komen te vervallen.

- **Verhogen mate van sluitendheid**

Hoewel een mate van sluitendheid van 93% aanzienlijk is, komt uit het onderzoek naar voren dat minder dan de helft van de cliënten die binnen een jaar een traject hadden moeten krijgen, daadwerkelijk een traject hebben gekregen. De redenen hiervoor zijn divers, maar nemen niet weg dat het UWV tijdig meer trajecten moet inzetten om aan de doelstelling van sluitendheid te voldoen. In de afspraken die ik met het UWV maak ten behoeve van het jaarplan zal ik daarom een grotere mate van sluitendheid afspreken (inzet voor 2004: mate van sluitendheid 95%).

Evaluatie ‘kleine experimenten WW’

De Wet Experimenten WW is uitgewerkt in totaal 10 experimenten, deze worden hierna uitgelegd. De experimenten hebben een looptijd van vier jaar, maar eindigen eerder als een aantal van 1000 deelnemers wordt bereikt. Dit aantal is immers voldoende om conclusies op te baseren.

Op basis van het rapport “Evaluatie experimenten Werkloosheidswet” uit december 2002 worden voornemens gepresenteerd met betrekking tot het handhaven dan wel stopzetten van de experimenten. Ik deel de opvatting van de onderzoekers met betrekking tot het instrument proefplaatsing. Dit instrument wordt gehandhaafd. Ik heb voorts besloten het experiment preventieve inzet bij met ontslag bedreigde werknemers te verlengen.

Gelet op de negatieve kanttekeningen die in het onderzoek worden geplaatst bij de overige experimenten, zullen deze na het aflopen van de experimenteerperiode niet verlengd worden. Dit zal vanaf 2005 een besparing in het Awf (Algemeen Werkloosheidsfonds) opleveren van 0,5 mln euro.

Het verlengen dan wel af laten lopen van de experimenten heeft alleen budgettaire consequenties voor het experiment ‘preventieve inzet met ontslag bedreigde werknemers’. Deze consequenties staan bij dit experiment beschreven.

Opvallend is de beperkte deelname aan de experimenten. Het evaluatierapport besteedt aandacht aan mogelijke oorzaken. De onderzoekers concluderen dat niet de hoogconjunctuur, maar eerder de concurrentie van andere reïntegratiemaatregelen (zoals de sluitende aanpak) hieraan debet is.

1. Proefplaatsing (Tijdelijk besluit proefplaatsing WW, besluit van 26 april 2000, Stb. 2000, 191, o.g.v. art. 130a WW)

De WW-gerechtigde kan met behoud van uitkering gedurende ten hoogste drie maanden op proef gaan werken bij een werkgever. Een proefplaatsing kan een opstap zijn naar betaald werk en tijdens de proefplaatsing kan eventueel in aanvullende scholing worden voorzien. De betrokkene voldoet met proefplaatsing aan zijn verplichting passend betaald werk te zoeken en hoeft tijdens de proefplaatsing niet elders te solliciteren.

Uit de evaluatie blijkt dat er potentiële interesse aanwezig is voor proefplaatsingen bij de werkloze doelgroep. De onderzoekers stellen voor de reikwijdte te verbreden door reïntegratiebedrijven (aansluitend op een regulier traject) gebruik te laten maken van dit instrument. Met betrekking tot de kleine experimenten WW zal het experiment proefplaatsing structureel opgenomen worden in de Werkloosheidswet. Dit instrument kan uitgroeien tot een waardevolle schakel in een reïntegratietraject. Door middel van een proefplaatsing kunnen een werkzoekende en een werkgever samen een goede afweging maken of de werkzoekende de geschikte persoon is op de arbeidsplaats voordat tot een definitieve plaatsing wordt overgegaan. Door de marktwerking op de reïntegratiemarkt en de financiering op basis van resultaat zal de komende tijd er een verschuiving plaatsvinden van de inzet van reïntegratieproducten naar adequate bemiddeling en plaatsing en vervolgens goede begeleiding. Het instrument proefplaatsing kan daarbij een effectief en efficiënt middel zijn.

Het past bovendien binnen het beleid te streven naar meer duale trajecten. In het onderzoek van de Algemene Rekenkamer naar de reïntegratie van arbeidsongeschikten¹ wordt de combinatie van werken en leren als meest effectieve reïntegratiemethode aangemerkt.

Dit brengt mij tot de conclusie de regeling te handhaven. De looptijd van het experiment proefplaatsing is tot 13 december 2004. Na deze looptijd zal de proefplaatsing opgenomen worden in de Werkloosheidswet. Tijdens het wetgevingsproces zal expliciet aandacht worden besteed aan het verminderen en vereenvoudigen van de regelgeving.

De facto zal de proefplaatsing bij de ene uitkeringsgerechtigde leiden tot een iets langere uitkeringsduur (dead weight loss) omdat de werkgever de uitkeringsgerechtigde ook in dienst zou hebben genomen als het instrument niet beschikbaar zou zijn, terwijl het bij de andere uitkeringsgerechtigde het instrument leidt tot een snellere terugkeer op de arbeidsmarkt. Het instrument proefplaatsing zal steeds vaker onderdeel gaan uitmaken van een reïntegratietraject. Als gevolg van resultaatfinanciering en een snelheidsbonus wordt onnodige inzet tot een minimum beperkt. Per saldo zullen er geen negatieve budgettaire consequenties zijn.

2. Preventieve inzet van een reïntegratietraject (Tijdelijk besluit preventieve inzet wachtgeldfondsen, besluit van 26 april 2000, Stb. 2000, 190, o.g.v. art. 130c WW)

Met ontslag bedreigde personen kunnen vanaf vier maanden voor de vermoedelijke ontslagdatum een reïntegratietraject krijgen van het UWV. Ontslag moet plaatsvinden in het kader van de Wet melding collectief ontslag, hetgeen betekent dat het om een ontslag van minimaal 20 personen moet gaan. De werknemer die hier gebruik van maakt is niet in een fase ingedeeld.

Dit experiment heeft in het eerste kwartaal van 2003 de grens van 1000 deelnemers bereikt (deze aanzienlijke belangstelling is nagenoeg geheel gevoed door met ontslag bedreigde werknemers van één werkgever). Hierdoor zou het experiment per 1 juli jl. van rechtswege eindigen.

Met betrekking tot dit experiment zijn er een aantal argumenten om het niet te verlengen en niet om te zetten in definitieve regelgeving. Deze argumenten zijn:

- Het experiment preventieve inzet stamt uit het pre-Suwi tijdperk. Met de inwerkingtreding van de Wet Suwi ligt de verantwoordelijkheid voor preventie WW (poortwachtersrol) bij het CWI.
- Het CWI is verantwoordelijk voor fase 1 cliënten; die hebben in het algemeen geen reïntegratietraject nodig, maar intensieve begeleiding. Er is sprake van 'dead weight loss'.
- De CWI heeft in haar plan van aanpak project 'Vacatureoffensief' en project 'Focus op Werk' voorstellen gedaan om haar poortwachterrol met betrekking tot fase 1 cliënten uit te breiden. De CWI heeft bijvoorbeeld het vacatureoffensief mede opgezet om met ontslag bedreigde werknemers snel van haar dienstverlening te kunnen voorzien.
- De resultaten van de trajecten zijn matig, gezien de kleine afstand tot de arbeidsmarkt van de doelgroep. Het plaatsingspercentage is niet hoger dan met reguliere trajecten voor de moeilijke doelgroepen wordt bereikt (35%).

---

¹ Reïntegratie arbeidsongeschikten, Tweede Kamer vergaderjaar 2001-2002, 28131

De RWI heeft per brief aangegeven dat in de huidige conjuncturele situatie het niet gepast is een instrument dat de werkloosheid kan terugdringen af te schaffen en geeft aan dat ook het UWV verklaard heeft behoefte te hebben aan voortzetting van het experiment. Een argument voor het voortzetten van het experiment is dat de resultaten tot nu toe betrekking hebben op een florerende arbeidsmarkt. Voortzetting van dit experiment juist ten tijde van een tegenvallende conjunctuur kan duidelijkheid bieden over de waarde van dit experiment.

Daarom, alles afwegende, heb ik besloten dit experiment te verlengen met twee jaar en het maximum aantal deelnemers van 1000 te schrappen. Dit houdt in dat het experiment nog maximaal 2 jaar zonder beperkingen kan doorlopen.

De raming is dat er 1000 keer per jaar gebruik wordt gemaakt van dit experiment, gebaseerd op het gebruik van het afgelopen jaar. Een traject kost ongeveer €2500,-. Per jaar moet €2,5 mln. premiegeld gereserveerd worden in de wachtgeldfondsen.

3. Loonsuppletie (Tijdelijk besluit loonsuppletie WW, besluit van 26 april, Stb. 2000, 189, o.g.v. art. 130a WW)

Dit experiment biedt de mogelijkheid om aan een WW-gerechtigde die werk aanvaardt voor minimaal 12 uur per week tegen een loon dat lager is dan de WW-uitkering, een loonsuppletie toe te kennen tot maximaal het niveau van de WW-uitkering. Dit experiment voorkomt dat de persoon inkomensverlies lijdt als de persoon vanuit de WW weer aan het werk gaat.

In het evaluatierapport wordt hierover het volgende opgemerkt:

- Het experiment blijkt niet interessant genoeg voor de cliënt. Er is dan ook weinig gebruik gemaakt van dit experiment. Een WW-gerechtigde die gaat werken verdient al snel meer dan zijn (voormalige) uitkering. Daarnaast geeft dit experiment een negatieve prikkel af want het is voor WW-gerechtigden niet aantrekkelijk om tegen een inkomen dat even hoog is als de uitkering te gaan werken. Een WW'er is ook niet verplicht om werk te aanvaarden dat lager is dan zijn uitkering. Het eventueel verhogen van de suppletie tot boven het uitkeringsniveau leidt tot een negatieve uitstroomprikkel. De cliënt is minder geïnteresseerd in volledige uitstroom want met een gedeeltelijke uitstroom krijgt men nog een loonsuppletie. Het beleid dient gericht te zijn op bevordering van arbeidsinpassing boven het uitkeringsniveau.

Ik ben voornemens het experiment na de experimenteerperiode niet te verlengen. Het experiment loopt af per augustus 2004.

4. Inzet van reïntegratietrajecten voor herhaal werklozen (Tijdelijk besluit preventieve inzet wachtgeldfondsen, besluit van 26 april 2000, Stb. 2000, 190, o.g.v. art. 130c WW)

Dit experiment is bedoeld voor personen van wie de dienstbetrekking vermoedelijk binnen vier maanden zal eindigen en die zonder preventietraject de eerstvolgende jaren mogelijk meermalen recht op een WW-uitkering zullen krijgen. Dit experiment is toegankelijk voor fase 1, 2, 3 en 4 cliënten. In de praktijk zijn de cliënten die in aanmerking komen voor dit experiment voornamelijk ingedeeld in fase 1.

In het evaluatierapport wordt hierover het volgende opgemerkt:

- De doelgroep is moeilijk te bereiken. Het is de vraag of werknemers die op flexibele basis werkzaam zijn wel willen deelnemen aan een experiment dat ertoe zou kunnen leiden dat zij geen flexwerker meer zouden zijn. Het lijkt erop dat “job-hoppers” geen behoefte hebben aan ondersteuning.
- De doelgroep kan ook op een andere manier worden bereikt. Indien duurzame inpassing in arbeid zonder intensieve ondersteuning niet te verwachten is, maar de werkzoekende aangeeft daar wel behoefte aan te hebben, dient de persoon in fase 2 of 3 ingedeeld te worden en komt een regulier reïntegratietraject in aanmerking.

Ik ben voornemens het experiment na de experimenteerperiode niet te verlengen. Het experiment loopt af per augustus 2004.

5. Herleving werknemersschap na beëindiging van een eigen bedrijf (Tijdelijk besluit verlenging herlevingstermijn startende zelfstandigen WW, besluit van 6 december 2000, Stb. 2000, 621, o.g.v. art. 130a WW)

Als een uitkeringsgerechtigde start als zelfstandige, wordt de WW-uitkering beëindigd. Mocht de start geen succes worden, dan kan de persoon onder de reguliere regelgeving binnen maximaal anderhalf jaar na de start als zelfstandige opnieuw een beroep doen op de WW. Met dit experiment wordt de geldende herlevingstermijn van recht op WW verdubbeld: van anderhalf naar drie jaar.

- Uit de evaluatie blijkt dat dit experiment weinig WW-gerechtigden overhaalt om als zelfstandige te gaan werken. Met andere woorden, voor de doelgroep is de herlevingstermijn geen bepalende factor bij de keuze voor het starten van een eigen bedrijf.

Ik ben voornemens het experiment na de experimenteerperiode niet te verlengen. Het experiment loopt derhalve af per maart 2005.

6. Inkomstenkorting voor WW-gerechtigden die starten als zelfstandige (Tijdelijk besluit inkomstenkorting startende zelfstandigen (Stcrt. 2001, 66, o.g.v. art. 130a WW)

Als een WW-gerechtigde die als zelfstandige gaat starten gebruik maakt van dit experiment wordt het recht op WW niet beëindigd. In plaats daarvan wordt 70 procent van de inkomsten als zelfstandige voor een periode van 6 maanden ingehouden op de WW.

- Uit de evaluatie blijkt dat dit experiment te ingewikkeld is. Het te verrekenen bedrag is lastig vast te stellen en wordt pas achteraf bepaald. Het risico bestaat dat de betrokkene achteraf geld moet terugbetalen. Het duurt te lang voordat betrokkene weet waar hij of zij financieel aan toe is. De doelgroep heeft dan ook weinig belangstelling voor dit experiment.

In lijn hiermee ben ik voornemens het experiment na de experimenteerperiode niet te verlengen. Het experiment loopt derhalve af per maart 2005.

7. Scholingsexperimenten (scholingsregels WW, 23 mei 2000, Stcrt. 2000, 107. o.g.v. art. 76 WW)

In de Werkloosheidswet is geregeld dat scholing met behoud van uitkering is toegestaan tot maximaal één jaar. De scholings-experimenten maken het mogelijk dat opleidingen met een grotere praktijkcomponent worden toegestaan, dat bedrijfsgerichte opleidingen mogelijk zijn en dat opleidingen met een duur van meer dan een jaar mogelijk zijn mits deze opleidingen noodzakelijk zijn voor het behalen van een beroepskwalificatie.

De scholingsexperimenten zijn uitgewerkt in vier onderdelen:

a. Scholing voor zij-instromers in het onderwijs (art. 2a, eerste lid)

Dit experiment is bestemd voor WW-gerechtigden die beschikken over bepaalde vrijstellingen op basis van een eerder afgeronde HBO- of WO-opleiding waardoor de studiebelasting van de omscholing tot leerkracht maximaal 84 studiepunten bedraagt. De maximale scholingsduur op grond van dit experiment is twee jaar.

b. Volgen van een bedrijfsgerichte scholing (art. 2a, tweede lid)

Voorwaarde voor het volgen van bedrijfsgerichte scholing is dat de aspirant-werkgever schriftelijk bevestigt dat hij een dienstbetrekking aanbiedt van ten minste 6 maanden, aansluitend op een succesvol afgeronde opleiding. Maximale scholingsduur is een half jaar.

c. Verlenging maximale scholingsduur (art. 2a, derde lid)

Voor sommige specifieke beroepen bestaan geen opleidingen die in een jaar afgerond kunnen worden. Daarom mag de scholing hiervoor nu maximaal twee jaar duren.

d. Uitbreiding van praktijkdeel van scholing (art. 2a, vierde lid)

Voor opleidingen onder Hbo-niveau mag volgens dit experiment het praktijkdeel maximaal 80% van de totale opleidingstijd bedragen. De maximale scholingsduur op grond van dit experiment is twee jaar.

De onderzoekers concluderen met betrekking tot de scholingsexperimenten dat zij te ingewikkeld zijn en in sommige gevallen niet verenigbaar zijn met de kortste weg naar werk. De scholingsexperimenten zullen nog doorlopen tot augustus 2004 en dan van rechtswege eindigen.